

Határozatok Tára

PAOLO MENGOZZI
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2012. június 28.¹

C-215/11. sz. ügy

**Iwona Szyrocka
kontra
SiGer Technologie GmbH**

(A Sąd Okręgowy we Wrocławiu [wrocławai területi bíróság, Lengyelország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Európai fizetési meghagyásos eljárás — 1896/2006 rendelet — A kérelem alaki követelményei — Az az időszak, amelyre a követelés után kamat kérhető — A fizetés időpontjáig tartó időszak”

I – Bevezetés

1. A jelen eljárásban a Sąd Okręgowy we Wrocławiu az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet² (a továbbiakban: rendelet) értelmezésére irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt a Bíróság elé.

II – Jogi háttér

A – Az uniós jog

2. A rendelet 1. cikke a következőt írja elő:

„(1) E rendelet célja:

a) a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén;

és

b) az európai fizetési meghagyások tagállamok közötti szabad áramlásának lehetővé tétele olyan minimumszabályok megállapítása révén, amelyek betartása szükségtelessé tesz bármely, az elismerést és végrehajtást megelőző köztes eljárást a végrehajtás szerinti tagállamban.

¹ — Eredeti nyelv: olasz.

² — HL L 399., 1. o.

(2) E rendelet nem akadályozza a jogosultat abban, hogy a 4. cikk értelmében vett követelést valamely tagállam vagy a Közösség joga szerint rendelkezésre álló más eljárás útján érvényesítsen.”

3. A rendelet 4. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásának célja az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának időpontjában esedékes, meghatározott összegű pénzkövetelések behajtása.”

4. A rendelet 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az európai fizetési meghagyás iránti kérelmet az I. mellékletben található »A« formanyomtatványon kell benyújtani.”

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

[...];

- b) a követelés összege, beleértve a főkövetelést, valamint adott esetben a kamatot, a kötbért és a költségeket;
- c) amennyiben a követelésre kamatot kérnek, a kamatláb és az időszak, amelyre a kamatot kérték, kivéve ha a származási tagállam joga szerint a főkövetelés után automatikusan törvényes kamatot számolnak fel;
- d) a jogalap, beleértve a követelés, és adott esetben a kért kamat alapjául szolgáló körülmények ismertetését;
- e) a követelést alátámasztó bizonyítékok ismertetése;

[...].

(3) A kérelemben a jogosultnak ki kell jelentenie, hogy legjobb tudomása és meggyőződése szerint az adott tájékoztatás megfelel a valóságnak, valamint hogy tudomásul veszi, hogy bármely szándékoltan valótlan nyilatkozat a származási tagállam joga szerinti megfelelő szankciókat vonhatja maga után.

[...].”

5. A rendelet 8. cikke értelmében:

„A bíróság, amelyhez európai fizetési meghagyás iránti kérelmet nyújtottak be, a lehető legkorábban a kérelmet tartalmazó formanyomtatvány alapján megvizsgálja, hogy teljesülnek-e a 2., 3., 4., 6. és 7. cikkben foglalt követelmények, valamint hogy a követelés megalapozott-e. Ez a vizsgálat automatizált eljárással is lefolytatható.”

6. A rendelet 9. cikke értelmében:

„(1) A bíróság felhívja a jogosultat a kérelem kiegészítésére vagy kijavítására, amennyiben a 7. cikkben foglalt követelmények nem teljesülnek, kivéve, ha a követelés nyilvánvalóan alaptalan vagy a kérelem nem elfogadható. A bíróság a II. mellékletben található »B« formanyomtatványt használja.

(2) Amennyiben a bíróság felhívja a jogosultat a kérelem kiegészítésére vagy kijavítására, erre a körülmények alapján általa megfelelőnek ítélt határidőt állapít meg. A bíróság ezt a határidőt mérlegelése szerint meghosszabbíthatja.”

7. A rendelet 12. cikke a következőt írja elő:

„(1) Amennyiben a 8. cikkben foglalt feltételek teljesülnek, a bíróság a lehető leghamarabb [...], az V. mellékletben található »E« formanyomtatvány felhasználásával európai fizetési meghagyást bocsát ki.

[...]

(3) Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell a választási lehetőségéről, amely szerint:

a) megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak;

vagy

b) [...] a származási bíróságnak megküldött nyilatkozatban ellentmondással élhet.

(4) Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell arról, hogy:

a) a meghagyást kizárólag a jogosult által nyújtott adatok alapján bocsátották ki, és ezeket a bíróság nem ellenőrizte;

b) a meghagyás végrehajthatóvá válik, kivéve ha a 16. cikkel összhangban a bírósághoz ellentmondást nyújt be;

c) amennyiben ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságain a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.

[...].”

8. A rendelet 16. cikkének (3) bekezdése ekként rendelkezik:

„(3) A kötelezettnek az ellentmondásban nyilatkoznia kell arról, hogy vitatja a követelést, annak indokát azonban nem kell megjelölnie.”

9. A rendelet 17. cikkének (1) bekezdése a következőt pontosítja:

„(1) Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.”

10. A rendelet 25. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az európai fizetési meghagyásos eljárás és az európai fizetési meghagyás ellen benyújtott ellentmondás alapján induló polgári peres eljárás együttes eljárási illetéke a tagállamban nem haladhatja meg az abban a tagállamban a polgári peres eljárás illetékét az azt megelőző európai fizetési meghagyásos eljárás nélkül.”

(2) E rendelet alkalmazásában az eljárási illeték a bíróságnak fizetendő illetékeket és költségeket foglalja magában, amelyek összegét a nemzeti joggal összhangban állapítják meg.”

11. A rendeletnek „A nemzeti eljárásjoggal való kapcsolat” című 26. cikke a következőt írja elő:

„Minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a nemzeti jogot kell alkalmazni.”

B – *A nemzeti jog*

12. A Sąd Okręgowy we Wrocławiu az előzetes döntéshozatalra utaló végzésében a lengyel polgári perrendtartás (a továbbiakban: Pp.) számos olyan rendelkezését sorolta fel, amelynek a jelen jogvitában jelentősége lehet, úgymint a 126., 128. cikk, és a 187. cikk (1) bekezdése, amelyek a beadványok és a keresetek tartalmáról rendelkeznek és meghatározzák, hogy mely iratokat kell benyújtani a másik félnek való kézbesítés céljából, továbbá a 130. cikk (1) bekezdése, valamint a 394. cikk (1) bekezdésének 1. pontja, amelyek az abban az esetben követendő eljárást szabályozzák, amikor a benyújtott kérelem alaki hibában szenved, valamint a bíróság e tárgyban hozott határozatai megtámadásának részletes szabályait írják elő.

13. A nemzeti bíróság megemlítette ezenkívül a lengyel polgári törvénykönyv 481. cikkének (1) bekezdését, amely szerint ha az adós a pénztartozás teljesítésével késik, a jogosult a késedelem idejére akkor is követelhet kamatot, ha nem merült fel kára, és a késedelem az adós felelősségi körén kívül eső körülmények következtében állt elő³, továbbá a Pp. 190. cikkét, amely lehetővé teszi a jövőbeli, ismétlődő szolgáltatások bírósági úton történő érvényesítését abban az esetben, ha ezt a felek közötti jogviszony nem zárja ki.

III – A tényállás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14. A lengyelországi lakóhellyel rendelkező Iwona Szyrocka 2011. február 23-án európai fizetési meghagyás iránti kérelmet nyújtott be a wrocławui Sąd Okręgowyhoz a tangermündei (Németország) székhelyű SiGer Technologie GmbH-val szemben.

15. Ezen eljárás keretében a következő kérdések merültek fel:

- a rendelet 8. cikke alapján a fizetési meghagyás kibocsátását megelőzően azon állam nemzeti joga szerinti alaki követelmények teljesülése szempontjából is meg kell-e vizsgálni a kérelmet, amely államban a kérelmet benyújtották, vagy csak a szóban forgó rendeletben megjelölt követelmények tekintetében?⁴
- már az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásakor esedékesnek kell-e lennie a késedelmi kamatok iránti követelésnek?
- minden esetben fel kell-e tüntetnie a jogosultnak a kérelemben a kamatok összegét, és követelheti-e az úgynevezett nyílt kamatokat, vagyis azokat a kamatokat, amelyeket a kérelemben érvényesített pénzkövetelés kiegyenlítésének időpontjáig számítanak?

3 – Ahogyan arra a nemzeti bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló végzésének 8. pontjában hivatkozott, e szabálynak a Sąd Najwyższy (a lengyel legfelsőbb bíróság) által az 1991. április 5-i állásfoglalásban megfogalmazott értelmezése szerint a késedelmikamat-fizetési kötelezettség időben körülhatárolt. E követelés ugyanis a főszolgáltatás teljesítésére nyitva álló határidő lejártát követő első napon válik esedékessé, és fokozatosan növekszik a késedelem soron következő napjaival. A kamatkövetelés keletkezésére ezért már a késedelem első napján sor kerül, és a hitelező az erre vonatkozó jogosultságot a késedelem teljes idejének minden egyes napja után részletekben szerzi meg. A kamatteljesítést ismétlődő mellékszolgáltatásnak minősül ahhoz a szolgáltatáshoz képest, amelynek tárgya a főkövetelés. A lengyel jogrendben elfogadható a kifizetés napjáig terjedő jövőbeli kamatok megfizetésének követelése, és ez a kereset a főkövetelésre vonatkozó keresettel együtt előterjeszthető.

4 – Ez a kérdés mindenekelőtt abból ered, hogy a jogosult nem tüntette fel lengyel pénznemben a pertárgyértéket (annak ellenére, hogy a fizetendő eljárási illeték kiszámításához ez szükséges lett volna), az „A” formanyomtatvány 7. pontjában tévesen tüntette fel a kamatkódot, anélkül, hogy a megfelelő jelzés alkalmazásával a kamatszámítás alapjául szolgáló időszakot pontosan meghatározta volna, és nem tüntette fel, hogy mely összegek tekintetében tart igényt az említett kamatokra.

- az európai fizetési meghagyásra vonatkozó „E” formanyomtatvány (a rendelet V. melléklete) tartalmára figyelemmel milyen módon kell a bíróságnak elismernie ezeket a kamatokat?

16. A kérdést előterjesztő bíróság – mivel úgy vélte, hogy a rendelet értelmezése problémákat vet fel – a következő nyolc kérdést terjesztette előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

- „1) Úgy kell-e értelmezni az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkét, hogy az
- a) kimerítően szabályozza az európai fizetési meghagyás iránti kérelem által kielégítendő valamennyi követelményt,
vagy pedig úgy, hogy az
 - b) csak az e kérelemre vonatkozó minimumszabályokat határozza meg, és az e rendelkezésben az alaki követelményekre vonatkozóan nem szabályozott kérdések vonatkozásában a nemzeti jogot kell alkalmazni?”
- 2) „Ha a kérelem nem elégíti ki a tagállami jog szerinti alaki követelményeket (például nem mellékeltek a kérelem másolatát az ellenérdekű fél számára, vagy nem tüntették fel a pertárgyértéket), akkor az 1) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén a jogosultat az 1896/2006 rendelet 26. cikke szerinti nemzeti jog vagy pedig az 1896/2006 rendelet 9. cikke alapján kell-e felhívni a kérelem kiegészítésére?”
- 3) „Úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendelet 4. cikkét, hogy a pénzkövetelés e rendelkezésben meghatározott ismérvei, vagyis a meghatározott összeg, valamint a követelésnek az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának időpontjában fennálló esedékessége, kizárólag a főkövetelésre vonatkoznak, vagy pedig úgy, hogy azok a késedelmi kamat iránti követelésre is vonatkoznak?”
- 4) „Úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontját, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárásban, ha a származási tagállam joga nem írja elő a kamatok automatikus felszámítását, a főkövetelés mellett
- a) az összes kamat, beleértve az úgynevezett (az esedékesség pontosan meghatározott napjától a fizetés nem naptári napként meghatározott napjáig, például »2011. március 20-tól a fizetés napjáig« számított) nyílt kamatot is;
 - b) csak az esedékesség pontosan meghatározott napjától a kérelem benyújtásáig vagy a fizetési meghagyás kibocsátásáig számított kamat;
 - c) kizárólag az esedékesség pontosan meghatározott napjától a kérelem benyújtásáig számított kamat kérhető?”
- 5) „A 4) a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén miként kell megszövegezni a rendelet alapján a fizetési meghagyásban a nemzeti bíróság kamatokra vonatkozó határozatát?”
- 6) „A 4) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén kinek kell meghatároznia a kamat összegét, a jogosultnak vagy hivatalból a nemzeti bíróságnak?”
- 7) „A 4) c) kérdésre adandó igenlő válasz esetén köteles-e a jogosult a felszámított kamat összegét a kérelemben feltüntetni?”

- 8) „Ha a jogosult a kérelem benyújtásáig kért kamatot nem számítja ki, akkor a nemzeti bíróságnak azt hivatalból kell-e kiszámítania, vagy ehelyett a jogosultat kell-e felhívnia a kérelemnek az 1896/2006 rendelet 9. cikke szerinti kiegészítésére?”

IV – A Bíróság előtti eljárás

17. Írásbeli észrevételeket nyújtott be a Bizottság, valamint az osztrák és a portugál kormány, az Egyesült Királyság Kormánya, továbbá a finn és a lengyel kormány.

18. A 2012. április 18-i tárgyaláson a Bizottság, valamint a finn és a lengyel kormány vett részt.

V – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről

19. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kéri, hogy a Bíróság pontosítsa, hogy kizárólag a rendelet 7. cikkében szereplő alaki követelményeknek kell-e az európai fizetési meghagyás iránti kérelemnek megfelelnie, vagy pedig figyelembe kell-e venni a nemzeti jogszabályokban előírt további követelményeket is.

20. A rendelet szövegének vizsgálatából egyértelmű, hogy az európai fizetési meghagyás kibocsátására irányuló eljárás és az esetleg hasonló nemzeti eljárások egymástól függetlenek.

21. Erre elsősorban a rendelet 1. cikkéből és (10) preambulumbekzdéséből lehet következtetni, amelyek szerint az európai fizetési meghagyásos eljárás kiegészítő és szabadon választható eszközként áll a jogosult rendelkezésére, amely nem lép a nem vitatott követelések behajtására szolgáló, nemzeti jog szerint létező mechanizmusok helyébe, és nem is hangolja azokat össze, hanem a jogosultak további jogvédelmi eszközöként kiegészíti az említett mechanizmusokat.

22. Az érdekeltnek tehát megvan a lehetősége arra, hogy akár valamely tagállami, akár a közösségi joganyag alapján rendelkezésre álló eljárás révén fizetési meghagyáshoz jusson.

23. A 20. pontban tett észrevételt másodsorban a (16) preambulumbekzdés erősíti meg, amelynek értelmében a bíróság a meghagyást pusztán a szóban forgó rendelet mellékletében található és a 7. cikkben megjelölt tényezők említésével szerkesztett formanyomtatványban szereplő információk felhasználásával bocsátja ki, anélkül hogy az európai szabályozás lehetőséget adna a formanyomtatvány tartalmának külső forrásból történő kiegészítésére.

24. Magához az eljáráshoz való hozzáférés megkönnyítése, költségeinek és ügyintézési idejének csökkentése, valamint lefolytatásának egységesítése érdekében a (11) preambulumbekzdés az eljárás különböző szakaszainak lefolytatásához előre meghatározott formanyomtatványok használatát írja elő.

25. Ezáltal még nyilvánvalóbbá válik az európai eljárásnak a belső jog szerinti eljárásoktól való függetlensége, mivel az említett formanyomtatványok használata lehetővé teszi a nemzeti jogszabályokból eredő alakiságok és az ezekből következő egyenlőtlenségek leküzdését, valamint főszabály szerint az Unió egész területén azonos eljárásjogi eszköz bevezetését, ami tehát különbözik a tagállamokban hatályos egyes hasonló eszközöktől.

26. Végül a rendelet 26. cikke további megerősítést nyújt az európai eljárás nemzeti eljárásoktól való függetlensége vonatkozásában, mivel előírja, hogy a nemzeti jog csak azokban az eljárási kérdésekben alkalmazható, amelyekről a szóban forgó rendelet kifejezetten nem rendelkezik.

27. Azokban az esetekben ugyanis, amikor a jogalkotó – az eljárás bizonyos szempontjaira tekintettel – úgy vélte, hogy az állami szabályozást a rendelet szerinti szabályozásnak ki kell egészítenie, ezt az előbbire való kifejezett hivatkozások révén tette.⁵

28. A 26. cikkben foglalt rendelkezésre, továbbá a 27. pontban és az 5. lábjegyzetben említett hivatkozásokra nem lenne magyarázat, ha valóban az lett volna a jogalkotói szándék, hogy a rendelet szabályozását azokban a kérdésekben is kiegészítse az egyes államok joga, amelyeket maga a rendelet szabályoz, mivel ez esetben nem lett volna szükség sem annak meghatározására, hogy a nemzeti jog csak a rendelet által nem érintett eljárásjogi kérdésekben nyerhet alkalmazást, sem pedig azoknak a lehetőségnek a felsorolására, amikor viszont alkalmazható a tagállamok joga.

29. A közösségi eljárásnak a nemzeti eljárásoktól való függetlensége a rendelet alkalmazásának céljából is kitűnik, ahogyan az a rendelet egyes cikkeiből és preambulumból levezethető.

30. Az 1. cikk (1) bekezdése ugyanis – kifejezetten megjelölve a rendelet célját – világossá teszi, hogy a rendelet célja⁶ a szóban forgó fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése⁷, valamint az európai fizetési meghagyások tagállamok közötti szabad áramlásának lehetővé tétele olyan minimumszabályok megállapítása révén, amelyek betartása szükségtelenné tesz bármely, az elismerést és végrehajtást megelőző köztes eljárást a végrehajtás szerinti tagállamban.⁸

31. A rendelet (29) preambulumbekkezdése továbbá közelebbről meghatározza, hogy a rendelet célja – az arányosság elvének megfelelően – az említett követelések behajtását szolgáló egységes, gyors és hatékony mechanizmus létrehozása, mivel – a (6) és (8) preambulumbekkezdés szerint – a hatékony igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés akadályai a határokon átnyúló ügyekben, valamint a belső piacon belüli versenynek a különböző tagállamokban a hitelezők rendelkezésére álló eljárási eszközök működésbeli különbségeiből eredő torzulása olyan közösségi jogi szabályozást tett szükségessé, amely az Európai Unió egész területén egyenlő lehetőségeket biztosít a hitelezők és adósok számára⁹, figyelembe véve, hogy a késedelmes kifizetések a vállalkozások fennmaradására leselkedő fő veszélyek közé tartoznak, valamint nagyszámú munkahely elvesztését eredményezik.

32. Ezért került bevezetésre az európai fizetési meghagyás kibocsátására irányuló egységes, közös eljárási minimumszabályok összessége, amely azonban csak akkor szolgálhat a 30. és 31. pont szerinti célok megvalósítására, ha biztosítva van a tagállamok által már előírt hasonló szabályoktól való függetlensége.

33. Amennyiben ugyanis a nemzeti jogok kiegészíthetnék a szóban forgó szabályozást, ellehetetlenülne a rendelet célja, mivel ennek nem az lenne az eredménye, hogy az eljárások egységesebbé válnak és egyszerűsödnek, hanem hogy annyi különböző eljárás jönne létre, ahány különböző tagállami jogrend létezik, ráadásul ezek az eljárások egyrészt a tagállamok, másrészt az uniós jog által előírt szabályokból állnának össze.

5 — Ez történt például a 7. cikk (3) bekezdésében a valótlán tájékoztatást tartalmazó kérelem esetén alkalmazandó szankciókkal kapcsolatban; a 10. cikk (2) bekezdésében az eredeti követelés azon részét illető következmények vonatkozásában, amely tekintetében a nemzeti bíróság úgy vélte, hogy nem valósultak meg a meghagyás kibocsátásának feltételei; a 11. cikk (3) bekezdésében, amely a kérelem elutasítása esetére is elismeri az érdekelt jogát arra, hogy minden más rendelkezésre álló eljárást igénybe vegyen; valamint a 12. cikk (5) bekezdésében, amely szerint a bíróság gondoskodik arról, hogy a meghagyást a kötelezettnek a nemzeti jogszabályokkal összhangban kézbesítsék.

6 — Ugyanezeket a célokat a (9) preambulumbekkezdés is megemlíti.

7 — Ezt célozza a (11) és (16) preambulumbekkezdés értelmében a formanyomtatványok használata is az eljárás lefolytatása során.

8 — Ez a tagállamok igazságszolgáltatásába vetett kölcsönös bizalmon alapul, ahogyan azt a (27) preambulumbekkezdés kifejti.

9 — Az (5) preambulumbekkezdés értelmében a nem vitatott követelések behajtására vonatkozó egységes európai eljárás létrehozása éppen a kis értékű követelések elbírálására irányuló eljárások egyszerűsítését és gyorsítását célozza.

34. Nyilvánvaló továbbá, hogy csak úgy érhető el a szóban forgó eljáráshoz való minden hitelező és adós általi egyenlő hozzáférés az Unió területén, ha biztosított a követendő jogszabályok előzetes és absztrakt megismerhetősége anélkül, hogy a meghagyás kibocsátásának kérelmezéséről szóló döntés meghozatalakor mindig *in concreto* vizsgálni kellene, hogy a megkeresett bíróság előtt milyen nemzeti jog van hatályban.

35. Ez a megismerhetőség kizárólag akkor érhető el, ha a követendő eljárás – azon túl, hogy a lehető legegyszerűbb – az elejétől fogva egységes az Unió egész területén (a nemzeti rendelkezésre vonatkozó említett hivatkozások kivételével).

36. Következésképpen – mind a szóban forgó szabályozás szövegére, mind pedig céljára tekintettel – a rendelet azon értelmezését kell elfogadni, amely biztosítja az ott meghatározott eljárásnak az egyes tagállamokban hatályos eljárásoktól való függetlenségét.

37. Úgy kell tekinteni többek között, hogy a fizetési meghagyás kibocsátásának eljárási feltételei csupán azok, amelyeket a rendelet 7. cikke tartalmaz, és amennyiben ezen utóbbiak fennállnak, a meghagyást anélkül bocsátják ki, hogy a belső szabályozásnak jelentősége lenne, mivel az említett meghagyás – európai és nem állami intézkedésként¹⁰ – anélkül kíséri a követelésbehajtás nemzeti eszközeit, hogy azok helyébe lépne.

38. Hivatkozással a konkrét esetre megjegyzem, hogy az európai fizetési meghagyás kibocsátását – amennyiben teljesülnek a 7. cikkben megjelölt alaki feltételek – nem lehet csak azért elutasítani, mert nem valósulnak meg a nemzeti jog által a tárgyaláson is megemlített hasonló eljárások szabályozása tekintetében támasztott további feltételek, mint például a benyújtott kérelem példányszámára és a pertárgyérték nemzeti pénznemben való megjelölésére vonatkozó követelmények.

39. Mindenekelőtt felhívom a figyelmet arra, hogy a lengyel kormány által a tárgyaláson és az írásbeli észrevételekben említett, az eljárási költségekkel kapcsolatos esetleges kérdések nem akadályozhatják a kért intézkedés megtételét, feltéve mindenesetre, hogy az említett költségek összegét a nemzeti szabályozással összhangban a rendelet 25. cikke alapján állapítják meg.

40. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés kapcsán ezért azt javaslom, hogy azt a Bíróság úgy válaszolja meg, hogy a rendelet 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy – azon kérdések kivételével, amelyek vonatkozásában a rendelet kifejezetten hivatkozik a tagállamok jogára – az kimerítően szabályozza azokat a követelményeket, amelyeknek az európai fizetési meghagyás iránti kérelemnek meg kell felelnie.

41. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adott válasz szükségtelenné teszi a második kérdés vizsgálatát.

VI – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdésről

42. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésben a Sąd Okręgowy we Wrocławiu azt a kérdést tette fel a Bíróságnak, hogy a rendelet 4. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a pénzkövetelés e rendelkezésben meghatározott ismérvei, vagyis a „meghatározott összeg”, valamint a követelésnek az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának időpontjában fennálló esedékessége, kizárólag a főkövetelésre vonatkoznak, vagy pedig úgy, hogy azok a késedelmi kamat iránti követelésre is vonatkoznak.

43. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdéssel a Sąd Okręgowy we Wrocławiu több, a szóban forgó eljárás igénybevételével követelhető kamatokra vonatkozó kérdést tett fel.

10 — Amennyiben egy rendelet által bevezetett, a tagállamok tekintetében közös eljárási szabályozás alapján kerül kibocsátásra.

44. A kérdés többek között arra irányul, hogy a 7. cikk (2) bekezdésének c) pontja értelmében a főkövetelésen kívül hozzá lehet-e jutni a következőkhöz:

- a) az összes kamat, beleértve az úgynevezett nyílt kamatot is, amely az esedékesség pontosan meghatározott napjától a fizetés nem naptári napként meghatározott napjáig kerül számításra;
- b) vagy csak az esedékesség pontosan meghatározott napjától a kérelem benyújtásáig vagy a fizetési meghagyás kibocsátásáig számított kamat;
- c) kizárólag az esedékesség pontosan meghatározott napjától a kérelem benyújtásáig számított kamat.

45. Álláspontom szerint e két kérdést együtt kell elemezni, mivel úgy vélem, a nemzeti bíróság lényegében azt a kérdést szándékozta feltenni a Bíróságnak, hogy figyelemmel a rendelet valamennyi rendelkezésére – különös tekintettel a 4. cikkre és a 7. cikk (2) bekezdésének c) pontjára – lehetséges-e mindenféle kamat megfizetését kérni, ideértve az úgynevezett nyílt, azaz az esedékesség napjától a kifizetés napjáig kiszámított kamatokat (a jelen esetben a késedelmi kamatokat).

46. Mindenekelőtt megjegyzem, hogy nem fogadható el az alapeljárásban eljáró bíróság érvelése annyiban, amennyiben különböző következtetésekre jut az úgynevezett nyílt kamatok követelhetősége vonatkozásában attól függően, hogy a rendelet 4. cikkét úgy értelmezzük, hogy a pénzkövetelés ott felsorolt ismérvei – azaz a „meghatározott összszerszerűség” és az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának időpontjában az esedékesség – kizárólag a főkövetelésre vagy pedig a fizetési késedelem miatti kamatkövetelésre is vonatkoznak.¹¹

47. Elsősorban azért, mert így elmarad az említett 4. cikknek a rendelet kamatokra vonatkozó többi szabályára tekintettel történő értelmezése.

48. A rendelet 4. cikke ugyanis megállapítja, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásának célja a kérelem benyújtásának időpontjában esedékes, meghatározott összegű pénzkövetelések behajtása, és – általánosságban és egy különösen tág kifejezéssel utalva a követelés fogalmára – nem tesz kifejezetten különbséget tőke és kamatok között.

49. E rendelkezés mellett azonban figyelembe kell venni a rendelet 7. cikkét is, amely előírja, hogy a meghagyás iránti kérelemnek tartalmaznia kell „a követelés összegét, beleértve a főkövetelést, valamint adott esetben a kamatot, a kötbért és a költségeket” (a (2) bekezdés b) pontja), és amennyiben a követelésen kamatok vannak, a kamatlábat és azt az időszakot, amelyre azokat kérték (a (2) bekezdés c) pontja), valamint „a jogalapot, beleértve a követelés, és adott esetben a kért kamat alapjául szolgáló körülmények ismertetését” (a (2) bekezdés d) pontja).

50. Míg a 4. cikk általánosságban adja meg a fizetési meghagyás iránti kérelem lehetséges tartalmát (követelés behajtása, vagyis pénzösszeg megfizetésére irányuló követelés), addig a 7. cikk szabályszerűen leírja, hogy az említett követelés mely elemekre oszlik, és főkövetelést, kamatot, kötbért, illetve költségeket különböztet meg (a (2) bekezdés b) pontja).

51. Másodsorban az alapeljárásban eljáró bíróságnak a 46. pontban említett érvelése nem veszi figyelembe, hogy a kamatok – esetlegesen akár a nyílt kamatok – követelésének lehetősége magából a főkövetelés és a kamatkövetelés természetéből, valamint az említett követelések közötti kölcsönös viszonyból ered.

11 — Ezért nem értek egyet azzal, amit az alapeljárásban eljáró bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló végzése indokolásának 9. pontjában állít, vagyis azzal, hogy „annak feltételezése, hogy a rendelet 4. cikke szerinti ismérvek a kamatkövetelésre is alkalmazandók, azt jelentené, hogy a jogosult csak a kamatkövetelés esedékessé válásától legfeljebb a kérelem benyújtásáig terjedő időszakra kérheti kamat megítélését. Ilyen körülmények között a nemzeti bíróság által előterjesztett további kérdésekre nem kellene az Európai Unió Bíróságának választ adnia.”

52. A kamatok ugyanis olyan pénzfizetési kötelezettséget képeznek, amely a tőkeösszege vonatkozó kötelezettségtől csupán ez utóbbihoz viszonyított járulékoságát tekintve különbözik – amelytől függ –, továbbá abban, hogy összege az idő múlásához kötődik, és ennek arányában változik.

53. A két kötelezettség között nincsen további érdemi különbség (a 7. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontja is – annak meghatározásakor, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelem tárgya kamatokból és főkövetelésből álló pénzkövetelés – csak azért tesz különbséget az előbbiek és az utóbbi között, mert az előbbiekre vonatkozó kérelem esetleges), és a kamatokra vonatkozó kötelezettség főszabály szerint általában követi a főkövetelést és annak sorsát, olyannyira, hogy azt lehet mondani, hogy annyiban lehet kamatokat kérni, amennyiben van főkövetelés, amelynek megszerzése érdekében el lehet járni.

54. A főkövetelésre, valamint a kamatokra vonatkozó kötelezettség közötti említett összefüggés tehát a következő módon épül fel:

- 1) a kamatfizetési kötelezettség annak tulajdonítható, hogy a főkötelezettség megnyílt (azaz esedékes), és a megfelelő fizetésre nem került sor (ami a késedelmi kamatokat illeti, a kikötött vagy törvény által előírt határidőben);
- 2) az idő múlásával a járulékos követelések beépülnek a főkövetelésbe, a vonatkozó összeg meghatározott részévé válva.

55. A kamatfizetés (esetlegesen akár nyílt kamatok) európai fizetési meghagyás útján történő követelésének lehetőségére vonatkozó kérdésre adott válasz tehát nem függhet pusztán a 4. cikk értelmezésétől, valamint attól, hogy az ilyen járulékos követelések meghatározott összegűnek és esedékesnek tekinthetők-e az említett 4. cikk értelmében.

56. Ez azért van így, mert a peresíthető követelések (legyen szó főkövetelésről, kamatokról, kötbérről vagy költségekről) meghatározása a 4. és a 7. cikk együttes értékelésével történik, továbbá a kamatok esetleges követelhetősége főként a kamatok és a főkövetelés között fennálló, fent említett összefüggésből ered.

57. Ahogy a fentiekből kitűnik, érdemben kell vizsgálni a Sąd Okręgowy we Wrocławiu arra irányuló kérdését, hogy a szóban forgó eljárás igénybevételével a kifizetés napjáig számított kamatok is kérhetők-e, vagy csak azok, amelyek a fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának vagy a szóban forgó határozat kibocsátásának időpontjáig járnak.

58. A válasz a rendelet szabályainak és céljának vizsgálatából, valamint az egész szóban forgó szabályozás tárgyának és a megkeresett hatóság által folytatott tevékenység jellegzetességeinek értékeléséből következik.

59. Először is kiemelném, hogy a már hivatkozott 7. cikk, amely általánosságban szabályozza a kérelemmel szembeni alaki követelményeket, és kifejezetten megemlíti a kamatok kérésének lehetőségét, (a (2) bekezdés c) pontjában) a hitelezőt arra kötelezi, hogy jelölje meg a kamatlábat, és azt az időszakot, amelyre a kamatokat kéri, azonban nem kell megadnia azt a pontos időpontot, ameddig a kamatokat kéri.

60. Ez a rendelkezés nem korlátozza a saját alkalmazási körét a kérelem benyújtásának vagy az európai fizetési meghagyás kibocsátásának időpontjáig járó kamatokra, és az esedékes kamatok mennyiségének pontos meghatározását sem írja elő.

61. Ugyanezek az észrevételek irányadók a 4. cikkel kapcsolatban is, amellyel együttesen kell értelmezni a 7. cikket azon követelések meghatározásához, amelyek a szóban forgó meghagyás tárgyát képezhetik, ahogyan ez a fenti 47–50. és 56. pontban már hangsúlyt kapott.

62. Következésképpen a rendeletnek a peresíthető követelések meghatározására vonatkozó rendelkezései – a megfelelő kérelem elkészítési módjának szabályozásakor – nem akadályozzák a nyílt kamatok kérését, amelyek esetében nem jelölhető meg sem az az időpont, ameddig azokat kéri, sem pedig a teljes végleges összeg.

63. A rendelet céljának értékelése is ugyanerre a következtetésre vezet.

64. Ahogyan az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés vizsgálata során kiderült¹², a rendelet egységes eljárási jellegű szabályozást hoz létre, amely olyan bírósági okiratok kiállítására irányul, amelyek tárgya határokon átnyúló kis értékű pénzkövetelés, és amelyek alkalmasak a tagállamok közötti szabad áramlásra, amennyiben betartják azokat a minimumszabályokat, amelyek szükségtelenné tesznek bármely, az elismerést és a végrehajtást megelőző köztes eljárást, egyúttal így érve el olyan gyakorlati eredményeket, mint az eljárások egyszerűsítése és gyorsítása (a rendelet (5) preambulumbekzdése), valamint a nem vitatott követelések gyors és hatékony behajtásának lehetővé tétele (a rendelet (6) preambulumbekzdése).

65. A rendelet olyan értelmezésének elfogadása esetén, hogy a főkövetelésen túl kizárt az úgynevezett nyílt kamatok követelhetősége, figyelmen kívül maradnának a 64. pontban kiemelt követelmények.

66. Ugyanis a hitelezők arra történő kötelezése, hogy kérelmüket pusztán a főkövetelésre korlátozzák – a kérelem benyújtásának, vagy legfeljebb a meghagyás kibocsátásának időpontjáig már valójában esedékessé vált kamatok esetleges hozzáadásával –, arra kényszerítené a hitelezőket, hogy több beadványt nyújtsanak be, az elsőt a főkövetelés és a lejárt kamatok, a többit pedig a következő időszakra vonatkozó kamatok igénylése tekintetében.

67. Ezáltal nehezebbé válna egy, a tagállamok közti szabad áramlásra alkalmas egységes bírósági okirat létrehozása, az összetett követelés pedig különböző összetevőire töredezne, aminek eredményeként megsokszorozódnának a bírósági okiratok, ami az eljárások és a vonatkozó eljárási idők és költségek növekedésének kedvezne, megnehezítve a pénztartozások behajtását, ha másért nem, azért mindenképpen, mert egy helyett több eljárás megindításához vezetne.

68. A hitelező továbbá arra volna készítve, hogy inkább a tagállamok belső joga, mint a szóban forgó rendelet alapján kérje a bíróságtól a fizetési meghagyás kibocsátását, mert míg az első esetben, ahogy – mint azt a kérdést előterjesztő bíróság jelezte – Lengyelország esetében is, olyan okirathoz juthat, amelynek tárgya az egész követelésre kiterjed, beleértve a fizetés időpontjáig járó kamatokat, addig a második esetben kizárólag a főkövetelést és a kamatok egy részét lehetne kérni.

69. A 62. pont szerinti következtetéshez vezet az egész szóban forgó szabályozás tárgyának és a megkeresett hatóság által folytatott tevékenység jellegzetességeinek figyelembevétele is.

70. Mindenekelőtt – ahogyan az a 20. és a 36. pontból kitűnik – a rendelet egységes és a fizetési meghagyások kibocsátására vonatkozó nemzeti eljárásoktól független eljárást hozott létre azzal, hogy csak az európai fizetési meghagyás kibocsátásával kapcsolatos eljárási kérdéseket szabályozza, ahogyan az az európai fizetési meghagyásos eljárásról, valamint a kis értékű követelések elbírálására irányuló eljárások egyszerűsítését és gyorsítását célzó intézkedésekről szóló (a rendelet (5) preambulumbekzdésében hivatkozott) zöld könyvből is kitűnik. Ez a zöld könyv kezdettől fogva a feltételezhetően nem vitatott követelések behajtására irányuló különös, gyors, és alacsony költségekkel járó, minden tagállamban alkalmazható eljárás bevezetését jelöli meg céljaként.

71. Másodsorban, az európai fizetési meghagyás kibocsátásakor eltekintenek a kérelem megalapozottságának érdemi vizsgálatától.

12 — Lásd különösen a 30. és a 31. pontot.

72. A 8. cikkre és a 12. cikk (4) bekezdésére figyelemmel ugyanis a rendelet által előírt eljárási feltételek megvalósulásának és a követelés fennállásának pusztán alaki vizsgálatára kerül sor, amely vizsgálat a hitelezőnek az általa benyújtott formanyomtatványon tett nyilatkozatain alapul, és nem feltételezi az előadottak valóságtartalmának felderítését. Ezért a fizetési meghagyás kibocsátása esetén az adóst tájékoztatják, hogy a meghagyás kibocsátására pusztán a hitelező által szolgáltatott adatok alapján került sor.

73. Ez azért van így, mert az európai eljárás keretében nem kerül sor az ügy tényleges teljes vizsgálatára a bíróság részéről, az érdemi vizsgálat ugyanis az esetleges ellentmondás tárgyalására halasztódik, ezért tehát a megkeresett hatóság által tanúsított tevékenység annak függvényében változik, hogy mely időpontban járnak el.

74. Az uniós jog által szabályozott nem kontradiktórius szakaszban a bíróság csak a kérelem alaki szabályszerűségét vizsgálja a hitelező előadása alapján. A tagállamok joga által szabályozott ellentmondási eljárásban azonban, amely a hitelezői követelés tényleges vizsgálatára irányul, a bíróság teljes érdemi jogkörben jár el.¹³

75. Az európai fizetési meghagyás kibocsátásával végződő szakasz során az adóst illető esetlegesen mérsékeltebb védelem elkerülhetetlenül következik abból, hogy az eljárás e szakaszát a lehető legegyszerűbbé és legegységesebbé kell tenni. E mérsékeltebb védelmet mindenekelőtt az ellensúlyozza, hogy a 16. cikk (3) bekezdése alapján az adós anélkül nyújthatja be ellentmondását, hogy közelebbről meg kellene határozni annak indokait, elérve így a 17. cikk alapján, hogy az eljárás a rendes polgári peres eljárás szerint folytatódjon; továbbá azzal, hogy a hitelezőnek a 7. cikk (3) bekezdése alapján ki kell jelentenie, hogy a valóságnak megfelelő tájékoztatást nyújt, valamint hogy tudomásul veszi, hogy a valótlan nyilatkozatok szankciókat vonhatnak maguk után.¹⁴

76. Ezért – amint azt a Bizottság a tárgyaláson kiemelte – csak az ellentmondást követően fogja az illetékes bíróság a jogviszonyt szabályozó anyagi jogi jogszabály (vagy esetleg jogszabályok) alapos elemzésével teljes érdemi vizsgálat alá vonni a tőkére és a kamatokra – esetlegesen a nyílt kamatokra – vonatkozó követelés jogosságának és összegének kérdéseit.

77. A rendelet tárgyát tehát eljárási jogintézmények képezik, és azt szabályozza, hogy milyen módon lehet egy követelés fennállása esetén a tagállamok között áramló fizetési meghagyáshoz jutni. Nem foglalkozik azonban anyagi jogi kérdésekkel, különösen – ami a jelen ügyet illeti – a kérhető kamatok megjelölésével.

78. Az eddig tett észrevételek alapján, figyelembe véve a rendelet szó szerinti szövegét, elfogadásának célját, továbbá a szóban forgó szabályozás tárgyát és a megkeresett hatóság tevékenységének jellemzőit, következtetésként azt kell megállapítani, hogy míg a bírósági okirat kibocsátási eljárása vonatkozásában a rendeletet kell követni (és a nemzeti jogot csak annyiban, amennyiben vannak erre vonatkozó hivatkozások vagy nem szabályozott eljárásjogi intézmények), addig az igényelhető kamatok fajtái tekintetében (de a követelés minden egyes összetevőjével kapcsolatban ugyanezen következtetések érvényesek) természetesen a felek közötti jogviszonyra irányadó anyagi jogot kell alkalmazni.

79. Amennyiben ez az anyagi jogi szabályozás elismeri a hitelező azon lehetőségét, hogy kérje az úgynevezett nyílt kamatokat, akkor ezt a rendelet által szabályozott eljárás igénybevételeivel is megteheti.

13 — Úgy vélem, hogy a szóban forgó rendelet úgynevezett tiszta rendszert vezetett be (legalábbis efelé hajlik), vagyis egy olyan rendszert, amelyben a bíróság anélkül bocsátja ki a fizetési meghagyást, hogy érdemben vizsgálná a kérelem megalapozottságát (más, „bizonyítással járónak” hívott rendszerekben azonban jelen van ilyen vizsgálat, azaz a jogosultnak bizonyítania kell követelését). A tiszta rendszerekben az adós jogainak nyilvánvalóan mérsékeltebb védelmét az ellensúlyozza, hogy végtelenül egyszerűen mondhat ellent a meghagyásnak (anélkül is, hogy indokait meg kellene jelölnie).

14 — A *common law* jogrendszerekre jellemző *affidavit* jogintézményére emlékeztető rendelkezésről van szó.

80. Abban az esetben, ha az említett jogszabály csak a kérelem benyújtásának vagy a meghagyás bíróság általi kibocsátásának napjáig lejárt kamatokat ismeri el, akkor viszont a hitelezőnek e szabályozáshoz kell igazítania kérelmét.

81. Következésképpen a jelen ügyben, amennyiben a jogviszonyra irányadó anyagi jog (amely az előzetes döntéshozatalra utaló végzés alapján a lengyel jog) szerint a hitelezőnek az ügynevezett nyílt kamatok megfizetésére is joga van, akkor a kérdést előterjesztő igazságszolgáltatási szervnek a fizetési meghagyás kibocsátása során el kell ismernie az említett kamatokat is.

82. Egyébként nincs ok arra, hogy miért kellene egy a szerződésre alkalmazandó anyagi jog – amelyet gyakran kifejezetten a felek választanak, vagy azt mindenestre előzőleg ismerik – szerint ügynevezett nyílt kamatokat is magában foglaló követelés összegét csökkenteni annak következtében, hogy a szóban forgó rendelet szerinti eljárást veszik igénybe, és annak ellenére, hogy nem létezik ilyen értelmű kifejezett rendelkezés.

83. Az Egyesült Királyság Kormánya azon az állásponton van, hogy a kamatokat csak a fizetési meghagyás kibocsátásának időpontjáig lehet kérni.

84. Ezt azzal indokolja, hogy a meghagyás iránti kérelemnek a rendelet I. mellékletét képező kitöltési útmutatója az említett meghagyás iránti kérelem formanyomtatványának 7. pontja vonatkozásában kizárólag a hitelező beadványáról szóló bírósági döntés napjáig járó kamatok kérelmezéséhez követendő eljárást jelöli meg (a pontosság kedvéért meg kell jegyezni, hogy e célból nem szükséges kitölteni az említett 7. pont utolsó mezőjét).

85. Az e megoldás alátámasztására szóló további érv következik abból, hogy a fizetési meghagyás kibocsátására szolgáló nyomtatvány (a rendelet V. melléklete szerinti „E” formanyomtatvány) lehetővé teszi a megkeresett bíróság számára, hogy – a hitelező erre irányuló kérelme esetén – a „Kamat” mezőben feltüntesse a fizetési meghagyás kibocsátásának időpontját.

86. E tekintetben emlékeztetnék a már kifejtett észrevételekre, és – az Egyesült Királyság kormányától eltérően – megjegyzem, hogy a szóban forgó útmutató pusztán a példa kedvéért említ olyan eseteket, amelyek a valóságban előfordulhatnak.

87. Hangsúlyozom, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelem formanyomtatványa lehetővé teszi a kamatok iránti kérelemnek a jogosult konkrét igényeihez történő igazítását, a kitöltési útmutatótól eltérve.

88. Az említett formanyomtatvány kamatokra vonatkozó 7. pontjába írandó kód ugyanis megadható a 06 kód és az E betűjel használatával (amelyek jelentése „egyéb”), hogy aztán ki lehessen tölteni ugyanezen pont „A 6 és/vagy E kód esetén kérjük, nevezze meg” megjelölésű alsó részét, továbbá amennyiben szükséges, a „További nyilatkozatok és egyéb adatok (adott esetben kitöltendő)” című 11. pontot.

89. A hitelező így nyugodtan kérheti a kamatokat a kívánt lejáratiig, esetlegesen akár a teljesítés idejéig is, anélkül hogy mennyiségileg rögtön pontosan meghatározná azokat.

90. Ez következik abból is, hogy a meghagyás iránti kérelem formanyomtatványának záró fordulata nem követeli meghatározott összeg megjelölését, hanem csak a „fent megjelölt főkövetelés” (a tőkeösszeg) és „kamatok” megfizetésére utal, tehát nem használja a „fent megjelölt” kifejezést a kamatok tekintetében.

91. A fizetési meghagyás kibocsátásának formanyomtatványa kapcsán (a rendelet V. melléklete szerinti „E” formanyomtatvány), amelynek rendelkező része a kamatokkal kapcsolatban az „összeg” fogalmat használja, megjegyzem, hogy semmi nem akadályozza meg a bíróságot abban, hogy ne egy kifejezetten feltüntetett időpontra történő hivatkozással kiszámított, meghatározott összeg megfizetésére kötelezze az adóst, hanem annyinak a megfizetésére, „amennyivel a fizetés pillanatában tartozik”.

92. A portugál kormány az Egyesült Királyság kormánya által javasolt megoldáshoz csatlakozik, többek között azért, mert a rendelet 12. cikke (3) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a fizetési meghagyásba bele kell foglalni az adósnak szóló tájékoztatást arra nézve, hogy megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak.

93. E tekintetben visszaalakok a már kifejtettekre, és felhívom a figyelmet arra, hogy a kézbesített meghagyás címzettje az átvételkor egyszerű matematikai művelet alapján kiszámíthatja, hogy mennyivel tartozik a fizetés pillanatában; amennyiben nem ért egyet a meghatározott összeggel, a meghagyásban megjelölt kamatlábra, valamint a kamatszámítás alapjául szolgáló időszak ott megadott kezdő időpontjára hivatkozással ellentmondást nyújthat be.

94. Egyébként a fent említett formanyomtatványok szabványosított kitöltési módja és az azokhoz mellékelt kapcsolódó útmutatók nem foszthatják meg a hitelezőt attól a jogától, hogy – amennyiben a szerződéses viszonyra alkalmazandó anyagi jogszabály alapján az lehetséges – a fizetés időpontjáig neki járó összes kamatot kérje, tekintettel arra, hogy a rendelet szövegének átfogó vizsgálatából az derül ki, hogy a hitelező számára ez nem kizárt.

95. A portugál kormány és az Egyesült Királyság Kormánya által javasolt megoldás ezzel szemben nyilvánvalóan ellehetetlenítené a rendelet céljait, vagyis az eljárás egyszerűsítését és gyorsítását, valamint a nem vitatott követelések gyors és hatékony behajtását, továbbá arra készítené a hitelezőket, hogy inkább a követeléseik teljes kielégítését biztosító nemzeti meghagyásos eljárásokat részesítsék előnyben a szóban forgó eljárás helyett.

96. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdés kapcsán ezért azt javaslom, hogy azokat a Bíróság úgy válaszolja meg, hogy a rendelet 4. cikkét és 7. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy európai fizetési meghagyásos eljárás során a főkövetelésen túl a kamatok mindazon fajtáit lehet követelni, amelyek a szerződéses viszonyra alkalmazandó anyagi jog alapján kérhetőek, így tehát az adott eset függvényében az esedékesség pontosan meghatározott napjától a fizetés nem naptári napként meghatározott napjáig számított kamatokat, csakúgy mint a kérelem benyújtásának napjáig vagy a meghagyás kibocsátásának napjáig számított kamatokat.

VII – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdésről

97. A kérdést előterjesztő bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés arra irányul, hogy a 4) a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén miként kell megszövegezni a rendelet alapján a fizetési meghagyásban a nemzeti bíróság kamatokra vonatkozó határozatát.

98. E tekintetben megjegyzem, hogy a szóban forgó formanyomtatvány végén található egy megfelelő mező, amelyben a főkövetelés után meg kell jelölni a kamatokat.

99. Amennyiben úgynevezett nyílt kamatok kerülnek szóba, és ezek a szerződésre irányadó anyagi jogi szabályozás erejénél fogva elismerhetőek, a bíróság – mivel az összeg mennyiségét meghatározni nem tudja – a 98. pontban említett mező „Dátum” mezőjében az arra történő kötelezésre fog szorítkozni, hogy a teljesítés pillanatáig járó kamatokat fizessék meg, a „Kamat” mezőben azt az időpontot, amelytől a kamatok fizetendőek, az „Összeg” mezőben pedig a megfelelő kamatlábat megjelölve.

100. Természetesen mindenképpen elfogadhatónak kell tekinteni a megjelölés minden más formáját, amely lényegében ugyanennyire alkalmas arra, hogy a bíróság döntésének tartalmát világosan kifejezze (e tekintetben utalok azokra a megoldásokra, amelyeket a Bizottságon kívül a lengyel és az osztrák kormány javasolt az általuk előterjesztett beadványokban).

101. Azt az esetet illetően [amely a kérdést előterjesztő bíróság előadása szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés a) pontját és az ötödik kérdést is érinti], amelyben viszont a kérelem benyújtásának vagy a meghagyás kibocsátásának napjáig számított kamatok megfizetését kérik, a bíróság – mivel ismeri a kamatlábat és az alapul szolgáló időszakot – el tudja végezni a megfelelő számítást, és meg tudja jelölni a 98. pontban említett formanyomtatvány végén található megfelelő helyen a kamattartozás címén járó összeget is.

102. Ezért azt javaslom, hogy a Bíróság úgy válaszolja meg az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdést, hogy a rendelet alapján a kamatoknak a fizetési meghagyás formanyomtatványába történő beírására vonatkozó döntés a következő módon fogalmazható meg:

- amennyiben úgynevezett nyílt kamatok kerülnek szóba, és ezek a szerződésre irányadó anyagi jogi szabályozás erejénél fogva elismerhetők, a fizetési meghagyás kibocsátása formanyomtatványának végén található megfelelő helyre, ahol a fizetendő összeget kell megjelölni, a kamat rovatban a „Dátum” mezőbe a bíróság azt írja, hogy az említett kamatok a teljesítés időpontjáig járnak, egyúttal pontosan meghatározza a „Kamat” mezőben, hogy mely időponttól fizetendők a kamatok, az „Összeg” mezőben pedig a vonatkozó kamatlábat; mindenképpen elfogadhatónak tekintendő minden más megjelölés, amely lényegében ugyanennyire alkalmas arra, hogy a bíróság döntésének tartalmát világosan kifejezze;
- amennyiben a kérelem benyújtásának vagy a meghagyás kibocsátásának napjáig számított kamatok megfizetését kérik, a bíróság gondoskodhat a megfelelő számítás elvégzéséről, és az imént említett formanyomtatvány végén a megfelelő helyen megjelölheti a kamattartozás címén járó összeget.

103. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik és ötödik kérdésre adott válasz fényében a hatodik és a hetedik kérdéssel nem kell foglalkozni.

VIII – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett nyolcadik kérdésről

104. A kérdést előterjesztő bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett nyolcadik kérdése arra irányul, hogy ha a jogosult a kérelem benyújtásáig kért kamatot nem számítja ki, akkor a nemzeti bíróságnak azt hivatalból kell-e kiszámítania, vagy ehelyett a jogosultat kell-e felhívnia a kérelemnek a rendelet 9. cikke szerinti kiegészítésére.

105. E kérdést illetően emlékeztetek a már kifejtett észrevételekre, és megerősítem, hogy a rendelet 7. cikke alapján a hitelező nem köteles a kérelem elfogadhatatlanságának vagy elutasításának terhe mellett a kamatok összegét kiszámítani, noha egyébként megteheti.

106. A bíróság könnyedén elvégezheti az említett számítást, feltéve hogy a kérelem benyújtója az e célból szükséges információkat megadta (úgy mint a pénznem, a kamatláb és az időpont, amelytől kezdve a járulékos követelések számítandóak).

107. Amennyiben a számításhoz szükséges adatokat nem adták meg, vagy azok hiányosak, a bíróság – kivéve, ha a követelés nyilvánvalóan alaptalan vagy a kérelem nem elfogadható¹⁵ – a rendelet 9. cikkének megfelelően felhívja a jogosultat a kérelemnek a bíróság által erre megfelelőnek ítélt határidőben történő kiegészítésére vagy kijavítására.

108. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett nyolcadik kérdéssel kapcsolatban ezért azt javaslom, hogy azt a Bíróság a következőképpen válaszolja meg:

- amennyiben a jogosult nem végzi el a kérelem benyújtásának napjáig kért kamatokra vonatkozó számítást, ezt a számítást a bíróságnak kell elvégeznie, feltéve hogy a jogosult az ehhez szükséges információkat megadta;
- ha a számításhoz szükséges adatokat nem adták meg, vagy azok hiányosak, a bíróság – kivéve, ha a követelés nyilvánvalóan alaptalan vagy a kérelem nem elfogadható – a rendelet 9. cikke alapján, az erre általa megfelelőnek ítélt határidő megállapításával felhívja a jogosultat a kérelem kiegészítésére vagy kijavítására.

IX – Véggövetkeztetések

109. Az előadott észrevételek alapján azt javaslom a Bíróságnak, hogy a Sąd Okręgowy we Wrocławiu által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket a következőképpen válaszolja meg:

- 1) Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy – azon kérdések kivételével, amelyek vonatkozásában a rendelet kifejezetten hivatkozik a tagállamok jogára – az kimerítően szabályozza azokat a követelményeket, amelyeknek az európai fizetési meghagyás iránti kérelemnek meg kell felelnie.
- 2) A rendelet 4. cikkét és 7. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a főkövetelésen túl a kamatok mindazon fajtáit lehet követelni, amelyek a szerződéses viszonyra alkalmazandó anyagi jog alapján kérhetőek, így tehát az adott eset függvényében az esedékesség pontosan meghatározott napjától a fizetés nem naptári napként meghatározott napjáig számított kamatokat, csakúgy mint a kérelem benyújtásának napjáig vagy a meghagyás kibocsátásának napjáig számított kamatokat.
- 3) A rendelet alapján a kamatoknak a fizetési meghagyás formanyomtatványába történő beírására vonatkozó döntés a következő módon fogalmazható meg:
 - a) amennyiben úgynevezett nyílt kamatok kerülnek szóba, és ezek a szerződésre irányadó anyagi jogi szabályozás erejénél fogva elismerhetőek, a fizetési meghagyás kibocsátása formanyomtatványának végén található megfelelő helyre, ahol a fizetendő összeget kell megjelölni, a kamat rovatban a „Dátum” mezőbe a bíróság azt írja, hogy az említett kamatok a teljesítés időpontjáig járnak, egyúttal pontosan meghatározza a „Kamat” mezőben, hogy mely időponttól fizetendőek a kamatok, az „Összeg” mezőben pedig a vonatkozó kamatlábat; mindenképpen elfogadhatónak tekintendő minden más megjelölés, amely lényegében ugyanennyire alkalmas arra, hogy a bíróság döntésének tartalmát világosan kifejezze;

15 — Kivéve, ha a származási tagállam joga szerint a főkövetelés után automatikusan törvényes kamatot számolnak fel, amint azt a 7. cikk (2) bekezdésének c) pontja előírja.

- b) amennyiben a kérelem benyújtásának vagy a meghagyás kibocsátásának napjáig számított kamatok megfizetését kérik, a bíróság gondoskodhat a megfelelő számítás elvégzéséről, és az imént említett formanyomtatvány végén a megfelelő helyen megjelölheti kamattartozás címén járó összeget.
- 4) Amennyiben a jogosult nem végzi el a kérelem benyújtásának napjáig kért kamatokra vonatkozó számítást, ezt a számítást a bíróságnak kell elvégeznie, feltéve hogy a jogosult az ehhez szükséges információkat megadta.
- 5) Ha a számításhoz szükséges adatokat nem adták meg, vagy azok hiányosak, a bíróság – kivéve, ha a követelés nyilvánvalóan alaptalan vagy a kérelem nem elfogadható – a rendelet 9. cikke alapján, az erre általa megfelelőnek ítélt határidő megállapításával felhívja a jogosultat a kérelem kiegészítésére vagy kijavítására.